

man vil, også efter et kommende folketingsvalg. Og det kan da kun glæde os, at det er i den retning, man vil gå.

Men må jeg ikke sige til hr. Helge Adam Møller om det med, at det er lidt ustruktureret, og at der er nogle usikkerheder og sådan noget: Det er jo en grundlæggende mistillids erklæring til politiet. Ikke så meget til Dansk Folkeparti, men til politiet, som jo er dem, der skal bestemme ud fra det her beslutningsforslag, om man skal bruge denne her lov. De skal jo også i forhold til regeringens forslag om et maskeforbud bestemme, om man skal bruge maskeforbudsloven.

Derfor er det en mistillids erklæring til politiet, hvis det er sådan, at De Konservative siger, at det kommer til at ramme tilfældige, og at det kan være rene tilfældigheder, der afgør, om man bliver anholdt eller ej. Jamen det er politiet, der afgør det, og vi må da have tillid herinde fra Folketinget til, at politiet i de enkelte tilfælde selvfølgelig ikke lader rene tilfældigheder afgøre, hvem man fængsler, og hvem der bliver dømt, men at de sørger for, at det kun er i ekstreme situationer, hvor der er brug for det, at politiet går i gang.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

For god ordens skyld: Jeg og den konservative folketingsgruppe har ikke mistillid til politiet, tværtimod. Men jeg må indrømme, at hvis jeg selv var politimand – det kunne jeg såmænd godt tænke mig indimellem – så ville jeg indimellem, sådan som det her forslag er udformet, komme meget i tvivl om, hvad jeg skulle gøre. Det tror jeg også, domstolene ville, selv om de har god tid til at sidde og overveje. Politimanden står her og nu og har tit 2 sekunder til at træffe den rigtige afgørelse. Domstolene har måske 2 måneder. Selv domstolene, tror jeg, ville komme voldsomt i tvivl.

Det er ikke godt arbejde. Det er en smutter.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår på De Konservatives ordfører, hr. Helge Adam Møller, at der er brug for måske at bruge nogle eksempler, for at De Konservative forstår tankegangen i forslaget. Jeg synes, et godt eksempel er de uroligheder, vi så på Nørrebro den 7. november, hvor vi har en situation nu med meget, meget få anholdte og fængslede fra de uroligheder. Vi ser en situa-

tion, hvor mange borgere på Nørrebro ikke forstår, hvorfor der ikke er flere, der fra politiets side er blevet taget fat i i denne her forbindelse. For alle ved, at der var mange mennesker, der stod bag de optøjer, der var.

Og dér er det her forslag jo vældig godt, for politiet ved udmærket godt på Nørrebro, hvem det er, der går og laver de her ulykker, hvem det er, der laver hærværket, hvem det er, der laver volden. Men de mangler beviset til at gå ind til den pågældende og sige: Det er altså lige nøjagtig den her person, der er med i den pågældende gruppering, som sammen med andre står bag ved de her ting. Og det her forslag vil give politiet, i en periode, mulighed for at gribe ind over for de ulovligheder.

Anne Baastrup (SF):

Nu vil jeg prøve at give hr. Peter Skaarup en overraskelse. Jeg vil nemlig læse op fra straffeloven. Jeg tror aldrig nogen sinde, hr. Peter Skaarup har læst den her bestemmelse. Det drejer sig om straffelovens § 133:

»Den, som fremkalder opløb med det forsæt at øve eller true med vold på person eller gods, straffes med fængsel indtil 3 år eller hæfte. På samme måde straffes de, der ved et opløb, under hvilket nævnte formål er lagt for dagen, optræder som opløbets ledere, samt enhver deltager, der undlader at efterkomme øvrighedens lovligt forkyndte påbud til mængden om at skilles: (...) Begås der under sådant opløb nogen under dets formål hørende forbrydelse, straffes opløbets anstiftere eller ledere samt deltagerne i den begåede forbrydelse med fængsel indtil 6 år, for så vidt forbrydelsen ikke efter sin beskaffenhed medfører større straf«.

Jeg vil så også overraske hr. Peter Skaarup med vores medvirksomhedsbestemmelse. Det er straffelovens § 23. Jeg nøjes med stk. 1: »Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.«

Til slut vores forsøgsparagraf. Det er § 21 i straffeloven, hvis hr. Peter Skaarup på et tidspunkt har tænkt sig at slå op i den: »Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, straffes, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg.«

Hvad er det, hr. Peter Skaarup vil derudover, andet end at have mulighed for, at der lige oven over står, at det er multietniske grupper, der skal rammes. Hr. Peter Skaarup og hans parti ønsker at få den overskrift på Folketingets